

Interpellation om tolkar inom vården

Det nya regeringsunderlaget har i Tidöavtalet en tydlig skrivning beträffande möjligheten till tolk. Där står följande: "Begränsning av rätten till tolk för personer med uppehållstillstånd och svenskt medborgarskap. Rätten till offentligt finansierad tolk skall begränsas."

Enligt svensk lag har alla som är i behov av det, rätt att få tillgång till tolk i alla myndighetskontakter (13§ förvaltningslag 2017:900). Denna rätt omfattar inte bara svenska medborgare, utan även asylsökande och papperslösa: "När en myndighet har att göra med någon som inte behärskar språket ska myndigheten vid behov anlita tolk."

Inom vården är det överordnade intresset givetvis att patienten ska få rätt vård och behandling, vilket förutsätter att läkare och patient kan göra sig förstådda. Patientlagen (3 kap 6§) säger att informationen i vårdsituationen "ska anpassas till mottagarens ålder, mognad, erfarenhet, språkliga bakgrund och andra individuella förutsättningar". Detta kan man uppnå genom användning av professionella, gärna auktoriserade, sjukvårdstolkar.

Min fråga då till ansvarigt regionråd angående dessa lagändringar som regeringen planerar i enlighet med Tidöavtalet gällande rätt till tolk.

1. Vad bedömer du det får för konsekvenser för patientsäkerheten om rätten till tolk i vårdsituationen begränsas?
2. Vad bedömer du det får för konsekvenser för personalens arbetsmiljö om rätten till tolk begränsas inom regionens olika ansvarsområden?
3. Vad bedömer du det får för konsekvenser för vårdens effektivitet och administrativa belastning när detta genomförs?
4. Vilka åtgärder planeras med anledning av ovanstående konsekvenser?

Västerås 2022 11 03

Magnus Ekblad (C) fullmäktigeledamot